

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Επικούρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Η ΙΩΑΝΝΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Πνευματισμός με χριστιανικό προσώπειο.

Με την ονομασία Ιωάννειος Έκκλησία (Johannische Kirche) είναι διεθνώς γνωστή μία αίρετική κίνηση που ιδρύθηκε επισήμως τό 1926 στη Γερμανία, από τον Joseph Weibenberg (1855-1941) με την αρχική ονομασία «Εὐαγγελική - Ιωάννειος Έκκλησία κατά την Αποκάλυψη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου». Ἡ κίνηση ἀργότερα ἀπαγορεύθηκε ἀπό τούς Ναζί καί ξαναδραστηριοποιήθηκε τό 1945 κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τῆς κόρης τοῦ J. Weibenberg, τήν Frieda Müller (1911- 2001), ἐνώ στή συνέχεια μετονομάστηκε τό 1975 σέ «Ἰωάνναιο Έκκλησία». Σήμερα ἡ κίνηση καθοδηγεῖται ἀπό τήν κόρη τῆς Fr. Müller, τήν Josephine Müller (1949-). Πρόκειται γιά κίνηση στήν ὁποία κάποιος συναντᾶ μία ἀπροκάλυπτη σύζευξη τοῦ Πνευματισμοῦ μέ χριστιανικά στοιχεῖα.

Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς αίρεσης, πού ἐν προκειμένῳ ἐπαναλαμβάνει τούς ἰσχυρισμούς τοῦ ἰδρυτῆ της, J. Weibenberg, τό 1903, κατόπιν ἀποκαλυπτικοῦ ὁράματος, τόν κάλεσε ὁ Χριστός σέ μία νέα πνευματική κατάσταση. Κατά τήν ἐν λόγω αίρεση στό πρόσωπο τοῦ J. Weibenberg ἐκπληρώνονται τά ἀναφερόμενα ἀπό τόν Χριστό στό κατά Ἰωάννη 14, 26. Ἐπαναλαμβάνοντας τά παραδοξολογήματα τοῦ ἰδρυτῆ της, ἡ κίνηση διδάσκει ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς ἀποκαλύψεις καί τρεῖς ἀνάλογες Διαθήκες τοῦ Θεοῦ στους ἀνθρώπους.

Ἡ πρώτη στόν Μωυσῆ, ἡ δεύτερη μέ τόν Χριστό καί ἡ τρίτη μέ τόν J. Weibenberg. Στά πλαίσια αὐτά ὁ J. Weibenberg εἶχε διακηρύξει γιά τόν ἑαυτό του, ὅτι ἦταν ἐνσάρκωση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!!! Στήν Ὁμολογία Πίστεως τῆς αίρεσης διαβάζουμε σχετικά: «Ἐγώ πιστεύω στό Θεό Πάτερα, ἐγώ πιστεύω στό Θεό Υἱό, ἐγώ πιστεύω στό Θεό Ἅγιο Πνεῦμα καί στίς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ μέσω τοῦ Μωυσῆ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ J. Weibenberg». Ὁ ἴδιος, ἐπίσης, διακήρυττε, ὅτι ἦταν ἕνας κεχαριτωμένος ἀνθρώπος, εἶχε τό προφητικό χάρισμα, εἶχε ὅλα τά ἄλλα χαρίσματα πού ἀναφέρονται στό Α΄ Κορ. 12, 4-11, προγνώριζε τό μέλλον καί γνώριζε τίς βουλές τοῦ Θεοῦ.

Ἡ παρουσία τῶν τριῶν Διαθηκῶν εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένη καί μέ τίς περί τοῦ ἀνθρώπου διδασκαλίες της πού ὑποστηρίζουν ὅτι ὅλοι οἱ ἀνθρώποι εἶναι ξεπεσμένα πνεύματα. Πολλές ψυχές κατά τήν προϋπαρξή τους ἐξέπεσαν μαζί μέ τόν σατανᾶ. Ἡ λύτρωσή τους θά ἐπιτευχθεῖ μέ ἕνα πλῆθος διαδοχικῶν μετενσαρκώσεων καί ἰκανό ἀριθμό ἀγαθῶν ἔργων σέ κάθε νέα τους ἐνσάρκωση.

Κάθε ένσαρκωμένος άνθρωπος αποτελείται, κατά την αίρεση από σῶμα, ψυχή και πνεῦμα. Ὁ ὅλος ὄρατός κόσμος εἶναι ἓνα τμήμα τοῦ ἀόρατου πνευματικοῦ κόσμου, ὅπως ἐπίσης εἶναι θεμιτή ἡ ἐπικοινωνία μέ τά πνεύματα τῶν κεκοιμημένων. Ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐξασφαλισμένη στόν χῶρο τῆς αἵρεσης μέ τήν ἀποδοχή τῶν θέσεών της, ἄν καί ἔχει μία ἐλαστική στάση ἔναντι τῶν ἄλλων θρησκείων καί χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, καθώς τίς θεωρεῖ δρόμους καθοδήγησης τῶν ἀνθρώπων ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ὅσο ἄν καί ἡ ὀνομασία καί ἡ θεολογική ὀρολογία τῆς αἵρεσης πηγάζουν ἀπό τόν χριστιανικό χῶρο, οἱ διδασκαλίες της στό σύνολό τους εἶναι κακόδοξα παραδοξολογήματα ἀπολύτως ἀσυμβίβαστα μέ τή χριστιανική πίστη.

Σημείωση: Γιά τή σύνταξη τοῦ παρόντος βασιστήκαμε στά κάτωθι: α) G. Schmid- G.O. Schmid (Hrsg), *Kirchen- Sekten- Religionen*, 7^η ἔκδ., 2003. β) R. Hempelmann u.a, *Quellentexte zur neuen Religiosität*, EZW-TEXTE 215/ 2011.